

турски чиновници въ Хаджи Стояновото училище. Въ това време за пръв път новата и млада даскалица Станка Хр. Джамбазова основава девически църковен хоръ. Къмъ 1870 г. били популярни пѣснитѣ: „Сигфриде граде“, „Като си ме мамо, родила“, научени при даване пиеситѣ „Геновева“ и „Иванко“. Къмъ 1875 г. били вече популярни бунтовническитѣ и патриотическитѣ пѣсни, като „Кжде си върна ти любовъ народна“, „Вѣтъръ ечи, балканъ стене“ и др. Презъ есентъта на 1877 г. за пръвъ път е пѣлъ мъжки хоръ въ църквата „Св. Пр. Илия“ отъ руски офицери, които сж квартирували въ Севлиево. Тогава ставатъ популярни рускитѣ военни пѣсни и романси. Следъ освобождението като учебенъ предметъ се въвежда въ училището, но съ второстепенно значение пѣнието, което не е предавано редовно по нѣмане подготвенъ персоналъ учители. Презъ 1881 г. учителътъ Янко Ангеловъ е предавалъ пѣние и основалъ хоръ отъ ученици и който е пѣлъ въ църква. Следъ него Руси Н. Зографовъ училъ децата на пѣсни, като при преподаването си вече си е служилъ съ цигулка. До това време сж били познати и въ употребление следнитѣ музикални инструменти: баллама, сасъ, гайда, свирка, кавалъ и още турскитѣ даере, дарабука, зурла и тъпанъ. Като последна проява на публично изпълнение на народни пѣсни отъ баллама и сасъ е станало презъ 1894 год. на сцената въ джамията отъ В. Беззовъ, Хр. Медаревъ и Ст. Медаревъ. Като църковни пѣвци преди освобождението е прославенъ даскалъ Николчо, хаджи Ангелъ, попъ Маринъ, а следъ освобождението учителъ Никола Корназовъ, Иванчо попъ Цвѣтковъ и Хинко Цоневъ.

Отъ Севлиево е роденъ единъ отъ първитѣ последователи на първия народенъ пѣвецъ Парушевъ, а именно Василь Мирчевъ, който е обходилъ пѣлата страна по панаиритѣ и сборовѣтъ, пѣлъ е народни пѣсни, като си акомпаниралъ на крачна хармоника. Текстътъ на пѣснитѣ напечатвалъ въ малки книжки — пѣснопойки и продавалъ за прехрана. Къмъ 1884 година при 14-та Севлиевска пех. дружина е била сформирувана духова музика съ капелъ майсторъ руснакъ. Въ състава ѝ сж се числили севлиевци-музиканти. Тя, както и всички тогавашни военни музики, е била културтрегеръ въ музикалното изкуство. Силно впечатление е правила музиката съ свиренето на пѣсентъта „Боятъ настана, тупкатъ сърдца ни“, която се е свирила при заминаването на Севлиевската дружина за сръбската граница презъ 1885 г. Следъ сръбско българската война нѣколко музикатни образуватъ музика въ малкъ съставъ, обслужване на гражданството за сватби, погребение и др. Съ прекъсвания, такава градска музика сжществувала и до днесъ.

Презъ 1894/95 г. е билъ учителъ по пѣние Александъръ Шульговски — руснакъ, който е основалъ духовенъ хоръ отъ ученици. Следъ него сж преподавали пѣние: С. Маматарковъ,